

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Adam Redzik (sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi M. S.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie I NSP 34/19
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 26 lipca 2019 r.

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

I.

M. S. (dalej: skarżący) pismem z 1 lipca 2019 r. złożył w Sądzie Najwyższym skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: skarga na przewlekłość) twierdząc, że do owej przewlekłości („naruszenia prawa i postępowania” Sądu) doszło w postępowaniu sądowym toczącym się przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygnaturze I NSP 34/19.

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w ww. sprawie oraz o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł. Skarżący wniósł również o wydanie przez Sąd zalecenia „traktowania treści przepisów zgodnie z sensem i logiką by nie kierować ku zaprzeczeniu niezbędnych celów”.

II.

Sprawa o sygnaturze I NSP 34/19 (w której stwierdzenia przewlekłości domaga się Skarżący) została zainicjowana przed Sądem Najwyższym skargą na przewlekłość z 20 marca 2019 r. skarżący żądał w niej m.in. stwierdzenia przewlekłości w toczącej się przed Sądem Najwyższym sprawie o sygnaturze I NSP 12/18 dotyczącej zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2018 r. (KSP 6/18).

W sprawie o sygnaturze I NSP 34/19, postanowieniem z 24 maja 2019 r., Sąd Najwyższy pozostawił skargę na przewlekłość bez rozpoznania (jako niedopuszczalną z mocy ustawy).

Pismem z 30 czerwca 2019 r., skarżący wniósł do Sądu Najwyższego zażalenie na ww. postanowienie z 24 maja 2019 r. Następnie, 10 lipca 2019 r. Sędzia Sądu Najwyższego orzekający w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, wydał w sprawie I NSP 34/19 zarządzenie o pozostawieniu pisma skarżącego w aktach sprawy oraz poinformowaniu skarżącego o treści zarządzenia. Skarżący został poinformowany, że w sprawie nie przysługuje środek zaskarżenia, a złożone przez niego pismo z 30 czerwca 2019 r. nazywane „zażaleniem”, zostało włączone do akt sprawy bez nadawania mu dalszego biegu.

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: *ustawa o skardze na przewlekłość*) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2017 r., WSP 1/17). W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej

zwłoki, a takiego postępowania dotyczy skarga. Z powołanej regulacji należy zatem wywodzić, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 *ustawy o skardze na przewlekłość*, stronie nie służy wskazana skarga.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 *ustawy o skardze na przewlekłość*, skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Tymczasem postępowanie w sprawie I NSP 34/19 zakończyło się prawomocnie 24 maja 2019 r., skarga zaś została złożona 1 lipca 2019 r. Czyni to bezprzedmiotowym kwestionowanie długości postępowania. Jak zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 marca 2019 r. (I NSP 51/18), skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie Sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Z powyższych względów, na podstawie art. 430 § 1 Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 8 ust. 2 *ustawy o skardze na przewlekłość*, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.